

ANGELI POLITIANI MISCELLANEORVM CENTV
RIAE PRIMAE AD LAURENTIVM MEDICEM
PRAEFATIO

VM tibi superioribus diebus / Laurenti medi
ces / nostra hęc Miscellanea inter equitandum
recitarem / delectatus arbitror nouitate ipsa
rerum: & uarietate non illepida lectionis / hor
tari coepisti nos / ut unam saltem ex eis centu
riam (nā centenis libri singuli capitibus expli
cant) publicarem. Quod nūc utiq; simul auctoritate tua: qua
maior nobis quidem nulla in terris est / simul ratione adducti fa
cimus: quoniam nostra ista iam nō nulli / uel cum puluisculo cō
uerūt: sic ut aliis pridem / sibiq; nostrorū titulo laborum / nimis
placeant. Quanq̄ scimus / inuidia magna fore hos libros / & mul
tum sermonis subituros: ut qui de magni nominis auctoribus /
libere pronuntient! Sed nō id nostrum exemplum. Nam scripto
res ferre omnes / sic suas tuentur partis: ut alienas oppugnent /
ac laudis occasionem / plerunq; de aliorum erratis perant. Tum
sape a renuoribus & gregariis: uelutiq; postremæ notæ: qualis
ego uel Cluuienus: etiam p̄ceres illi (ut ita dixerim) & antesigna
ni quidam litterarum fugillantur. Vetus est autem dictum: Con
scientia mille testes. Scit illa / profus nihil hic odio datum / nihil
stomacho: candide omnia / & simpliciter: nihil aut insectāter / aut
maleuole: nihil oblatrandi studio: nihil ostentandi uoto / protu
limus: animoq; semper ad probandum (si liceret) q̄ ad improban
dum propēsiore fuimus: Neq; uidelicet strophis / aut cuniculis /
sed libero examine: libera ueritatis fronte / rem gessimus. Ac non
id quasiuimus / ut aliquam doctis hominibus / ueluti labeculā /
aspergeremus! sed id cauimus potius: ne sub illorū auctoritate /
studiosorum fides periclitaretur. Deniq; i eos potissimū cuneus
hic ex professo directus / in eos hic aries exdestinato tēperatus:

a. i.

dera igit̃ ait. Est ne tibi filius? Quorsum istud? Si forte illū iuxta
fluuiū errabundū Crocodilus inueniat: rapiatq; dein redditurū
polliceat: cum uerū dixeris: utrum reddendus ei uideat̃: nec ne?
Quid eū sentire dices? Rem sane pplexā interrogas. Ex his ut ar
bitror liquet etiā Crocodiliren/ sicuti supra Ceratinen sophisma
tos esse/ parū explicabilis speciem/ quo dialectici ueteres/ potissi
mumq; stoici utereñ. Quod genus eleganter Quintilianus ex
quisitas ambiguitates appellauit.

Caput lvi.

Cur gemino cornu Martialis dixerit in spectaculis: ubi de Rhi
nocerote: deq; tauris athiopicis.

m Artialis epigramma est in spectaculis: de Rhinocerote/ cu
ius extremi uersus hi sunt.

Nanq; grauem cornu gemino sic extulit ursum.

Lactat/ ut impositas taurus in astra pilas.

Domitius ita enarrat: Gemino inqt cornu forti/ & uehemēri. Ver
gilius. Gemino dentalia dorso. Vel quoniam Rhinoceros habet
duo cornua/ ut apud Pausaniā solū legi: quorū alterū/ insigni ma
gnitudine ex naribus extat: alterū supne erumpit/ exiguum/ sed
ualidissimū. Fatẽ sane Domitius apud unū se Pausaniā legisse
Rhinocerotē duo habere cornua. Quid aut Pliniū: qd Solinum:
qd alios credimus unū Rhinoceroti cornu tribuētis dūtaxat: an
uidelicet ignorasse oīs: quod solus animaduertit Pausanias.
Quid porro. Septimio Florēti Tertulliano respondebimus chri
stianorū omniū/ quorū quidē latine/ opa extent: ut antiquissimo:
sic ausim dicere i omni pene litteratura diligentissimo q libro ad
uersus Praxeam tertio uerba illa enatrans de uetere instrumento
Tauri decor eius. Cornua unicornis/ cornua eius: i eis nationes
uentilabit ad sūmum usque terræ: Non utiq; inquit Rhinoceros
destinabat̃ unicornis: nec minotaurus bicornis & que sequunt̃.

Ceterum de eo Pausanias in boeoticis meminit/neq; aut omnino
Rhinocerotas duo habere cornua: nam hoc manifesto refelli pote-
rat. Sed tauros dicit esse in aethiopia quae Rhinocerotes uocentur. ὅτι
σφίσις ἐπάκρα τῆ ρινί. Sic. n. illius uerba sunt. ἐν ἐκάστῳ κέρασ
καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτό ὄνμέγα ἐπίδὲ τῆσ κεφαλῆσ / ὅν δὲ ἀρχῆσ
κέρατᾶ ἐστίν. Quoniam inquit illis in summa nare singulis unicum
cornu. Tū aliud supra/nō magnum. Verū in capite ne initio qui-
dem cornua. Nō igitur Pausanias aut insigni magnitudine alterū
cornu/ aut alterum ait esse ualidissimū: Quod ob id emittitur
fortasse Domitius/ ut his facilius uersus extolleretur. Neq; aut de
Rhinocerotē ipso sentit Pausanias: Sed ut diximus de aethiopi-
co tauro: qui similitudine quapiam/ & ipse Rhinoceros a quibus-
dam uocabatur: Quare nos ita putamus exponendū Martialem/
ut uersum uidelicet a Rhinocerotē cornu illo unico elatum/ eiecta-
tumq; sentiat/ graue gemino cornu: hoc est graue tauro futurum/
cui sunt cornua gemina: ut cornu sit datiu/ non ablatiu casus.
Nam cū tauri pilas cornibus ad astra euerlent: extollere uersum
tamen nō poterāt grauem gemino cornu: proptereaq; eum mirabi-
lius quilibet uno cornu Rhinoceros extulit.

Caput lvii.
Quae sint apud Suetonium tetraones: correctumq; erratum Pla-
niani exemplaribus.
Erraones in Caligula Suetoni/ quae sint aues/ omnino igno-
ratur. Verba ipsius haec. Hostiae erant phoenicopteri: pauo-
nes: tetraones numidicae: meleagrides: phasianae: quae ge-
neratim per singulos dies imolarentur. Ceterum inuētu res erat
haud difficilis: nisi Plinianos in emendatissimos haberemus co-
dices. Nam quod apud illum legimus libro decimo historiae na-
turalis: ubi de Anseribus agit: Decet Erythrotaonas suus nitor:
absolutaq; nigritia: Hoc in illo uetustissimo Pliniano exemplari de